

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 octombrie 2013 — Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG, Republica Austria/Comisia Europeană, Republica Austria

(Cauzele conexe C-214/12 P, C-215/12 P și C-223/12 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Concurență — Ajutoare de stat — Ajutor declarat ilegal și incompatibil cu piața comună — Ajutor acordat grupului Grazer Wechselseitige (GRAWE) cu ocazia privatizării Bank Burgenland AG — Stabilirea prețului de piață — Procedură de cerere de ofertă — Condiții nelegale care nu au incidență asupra ofertei celei mai ridicate — Criteriul denumit al „vânzătorului privat” — Distincție între obligațiile care incumbă statului atunci când își exercită prerogativele de putere publică și cele care îi incumbă atunci când acționează în calitate de acționar — Denaturarea unor elemente de probă — Obligația de motivare]

(2013/C 367/22)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurenți: Land Burgenland, (reprezențanți: U. Soltész, P. Melcher și A. Egger, Rechtsanwälte), Grazer Wechselseitige Versicherung AG (reprezentant: H. Wollmann, Rechtsanwalt), Republica Austria (reprezențanți: C. Pesendorfer și M. J. Bauer, agenți)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezențanți: L. Flynn, V. Kreuzschitz și T. Maxian Rusche, agenți), Republica Austria, Land Burgenland

Intervenientă în susținerea Land Burgenland și a Republicii Austria: Republica Federală Germania (reprezențanți: K. Petersen, precum și T. Henze și J. Möller, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 28 februarie 2012, Land Burgenland și Austria/Comisia (T-268/08 și T-281/08), prin care Tribunalul a respins acțiunile în anulare a Deciziei 2008/719/CE a Comisiei din 30 aprilie 2008 privind ajutorul de stat C 56/06 (ex NN 77/06) pus în aplicare de Austria pentru privatizarea Bank Burgenland (JO L 239, p. 32) — Încălcarea dreptului Uniunii și, în special, a articolului 107 alin. (1) TFUE — Aprecieri eronate a garanției de bună execuție („Ausfallhaftung”) a Land Burgenland în favoarea Bank Burgenland

Dispozitivul

1. Respinge recursurile.
2. Obligă Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG și Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 194, 30.6.2012.
JO C 184, 23.06.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Saarbrücken — Germania) — Lokman Emrek/Vlado Sabranovic

(Cauza C-218/12) ⁽¹⁾

[Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 15 alineatul (1) litera (c) — Competență în materia contractelor încheiate de consumatori — Limitare eventuală a acestei competențe la contractele încheiate la distanță — Legătură de cauzalitate între activitatea comercială sau profesională direcționată spre statul membru de domiciliu al consumatorului prin intermediul internetului și încheierea contractului]

(2013/C 367/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Saarbrücken

Părțile din procedura principală

Reclamant: Lokman Emrek

Pârât: Vlado Sabranovic

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Landgericht Saarbrücken — Interpretarea articolului 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Competență în materia contractelor încheiate de consumatori — Situație în care un antreprenor dispune de un site internet „direcționat” către statul membru în care își are domiciliul consumatorul — Necesitatea unei legături de cauzalitate între această activitate și încheierea contractului de către consumator — Limitare eventuală a competenței în materia contractelor încheiate de consumatori la contractele la distanță

Dispozitivul

1. Articolul 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că nu impune existența unei legături de cauzalitate între mijlocul folosit pentru direcționarea activității comerciale sau profesionale spre statul membru de domiciliu al consumatorului, respectiv un site internet, și încheierea contractului cu acest consumator. Totuși, existența unei astfel de legături de cauzalitate constituie un indiciu al faptului că respectivul contract este aferent unei astfel de activități.

⁽¹⁾ JO C 243, 11.8.2012.